

ANNE LANDE & PER HUSBY

Sakte sanger (PGCD 108)

Helt Nær (PGCD 116)

Per Husby har i en kort mannsalder blitt regnet som en av kongerikets aller fremste jazzpianister. De som er fornuftige nok til å lytte til sin fastlege og tar medisinen sin hver dag husker kanskje samme Husby fra radioprogrammet Jazz panorama, som han ledet sammen med barndomsvennen Knut Borge på NRK i årene 1981-82. Det er dog mange andre og like gode grunner til å huske ham, all den tid han har vært en sentral utøver i mange ulike konstellasjoner av det aller ypperste av hva det norske jazz-miljøet har å by på. Noen av våre lesere har kanskje en utgivelse som «The Improviser» på selskapet Cadence fra 1983 i vinylhyllen? Ikke?. Synd. For der har han likegodt med seg Chet Baker, Bjørn Kjellemyr, Espen Rud, Ole Jacob Hansen og Terje Venaas. Han har ellers vunnet både Spellemannprisen (1985) og fikk Buddyprisen i 1989. Å nevne alt han har befattet seg med vil simpelthen ta for mye plass. Men det er kanskje relevant for denne blekke å nevne at han faktisk også er utdannet sivilingeniør i akustikk?

Hamar-jenta Anne Lande er vel med skam å melde noe mindre beskrevet som artist, men har utenom samarbeidet med Husby fått en del fortjent og positiv oppmerksomhet for i ulike sammenhenger sitt arbeid med Alf Prøysens tekster. Av utdannelse er hun psykodramatiker og terapeut, med egen

praksis i Oslo. Jeg blir ikke forundret om flere av våre lesere kjenner henne bedre fra en slik sammenheng.

Den første av disse utgivelsene - «Sakte Sanger» - kom ut i 2006, mens «Helt Nær» fulgte etter i samme musikalske spor tre år senere. Sjelden har vel tittel vært mer beskrivende enn ved begge disse utgivelsene, som begge er av det uhyre lavmælte og saktegående slaget. Produksjonen oser av ro og orden, hvor ingenting er overdrevet. Begge er innspilt, mikset og mastret i Musikkloftet studio i Oslo, hvor Vidar Lunden er ansvarlig for det aller meste av det tekniske. Musikkloftet er forøvrig et meget velrenommert sådan, som satser hundre prosent digitalt. Men alt jeg har hørt komme fra Lundens hånd, låter forbløffende organisk. Så også med begge disse utgivelsene, som utstråler rike mengder menneskelig varme, kjøtt og blod.

Det musikalske uttrykket på disse utgivelsene kan vel kanskje beskrives som en balansert syntese av viser og jazz, hvor Husby med sitt virtuose klaverspill står for jazzen, mens makker Lande beveger seg mer i et viselandskap med sin vokal. Noen av tekstene fremføres mer som ren resitasjon, slik at det ikke blir helt feil å kalle det for «jazz and poetry» eller «spoken word».

Duoens uttalte intensjoner har da og så med disse utgivelsene vært «å oppdage det store i det stille». Her er for eksempel ingen slagverk(er) involvert. Men utøver Husbys fyldige og varme flygeltoner og Landes klokkeklare vokal krydres arrangementene tidvis ut med smakfulle bidrag fra flere av landets fremste på sine respektive instrumenter. For eksempel tenorsaksofonistene Bodil Niska og Odd Arne Elveland, trompetist Arve Henriksen, fiolinistene Atle Sponberg og Agnes Hoffart, cellistene Morten Hannisdal og Audun Sandvik, bratsjist Jon Wien Sønstebø,

samt bassistene Terje Venaas og Stig Hvalryg. Sistnevnte har i det siste som kjent også virket som støttekontakt for en viss bladutgiver i østre Bærum.

Per Husby har selv komponert majoriteten av låtene på begge albumene, hvor Lande har skrevet/overatt de fleste av tekstene. Forøvrig på hennes egen Hedmarkdialekt. Men den gamle nasjonalskald Alf Prøysen ligger hele tiden og lurert like under overflaten, faktisk flere ganger også oppå. På «Sakte Sanger» er han representert med hele ni tekster, men ingen av dem blandt hans mest profilerte. Kjell Aukrust og Inger Hagerup er også representert, i form av «Vusvol liten» og «En liten vise».

Lande har også satt norsk tekst til kjente jazzlåter som Joseph Kosmas «Autumn Leaves» (som her har fått tittelen «Savn»), Ab Lincolns «Bird Alone» (Nattsanger) og Luiz Bonfàs «Manha de Carneval» (Morgensang). Prøysen er også sterkt til stede på «Helt Nær», men da kun i fem av de totalt 15 kuttene. Men her med mer kjente tekster som «Slipsteinvæilsen» og «Vise for gærne jinter». Husby har satt musikk til Prøysens «Den rotlause visa» i tillegg til Prøysens oversettelse av «Arley/Harburg's «Over the Rainbow»

Vi får også her noen oversatte perler som for eksempel Loewe/Lerner's «I've Grown Accustomed to Her Face», som i Landes språkdrakt har fått tittelen «Umerkelig». Som vi allerede har antydnet har vi i begge tilfeller med musikalsk som teknisk med håndverk fra aller øverste hylle å gjøre, og som en litt lettvent oppsummering kan vi bare konstatere at begge disse utgivelsene representerer direkte audiofile soundtracks til en stille søndag på sofaen. Eller hvor det eller måtte passe å tilbringe den. Og etter en time på sofa'n med sangeren Lande i cd-skuffen trenger du neppe bestille time på sofaen hos terapeut Lande. Fortsatt god søndag.